

128. Møde.

Onsdag den 20. Maj Kl. 13³⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statens Bygningsvæsen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5361; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1900).

Sagen sattes til Forhandling.

J. Chr. Jensen: Der er Anledning til at rette en særlig Tak til den højtærede Indenrigsminister for dette Forslags Fremkomst, og jeg vil inderligt haabe, det maa lykkes den højtærede Minister at føre denne Sag gennem begge Rigsdagens Ting, hvad der for øvrigt er god Grund til at tro, idet Forslaget i det allervæsentligste er udarbejdet paa Grundlag af en Betænkning, som enstemmigt er afgivet af det Udvalg, der af Rigsdagen er nedsat til at behandle Spørgsmaalet om Statens Bygningsvæsen.

Naar det er saa svært, som det har vist sig at være, at lovgive paa dette særlige Omraade, er det, fordi Statens Bygningsvæsen rummer meget store Interesseproblemer, ja, drejer sig om et Magtspørgsmaal mange Parter imellem og tillige er et Spørgsmaal, hvortil der knytter sig store økonomiske Interesser. De Raadgivere, de skiftende Ministre har haft op gennem Aarene, kan ikke siges altid at have været uheldede, og der er indtil i Dag heller ingen Minister i hele vor parlamentariske Historie, der har kunnet løse dette Problem, til Trods for at det fra Rigsdagens Side ikke har manglet paa Kritik eller paa Opfordringer til at løse Spørgsmaalet. Mange, mange Medlemmer har gennem Tiden her i dette høje Ting fremdraget Spørgsmaalet om en Reform. Jeg skal nævne nogle ganske enkelte.

For 50 Aar siden, i 1892, rejste daværende Folketingsmand Neergaard over for Indenrigsminister Ingerslev Spørgsmaalet om en samlet øverste Autoritet for Statens Bygningsvæsen, og i Rigsdagssamlingen 1894—95 fremsatte Indenrigsministeren Forslag derom. Forhandlingerne strakte sig over Samlingerne indtil 1897—98, men førte ikke til noget Resultat. Flere Gange siden har der været fremsat Forslag til en Løsning, uden at det indtil i Dag er lykkedes Tingene at enes derom. Ogsaa i den nyere Tid har Spørgsmaalet været fremdraget ved de aarlige Finanslovforhandlinger, og jeg skal særlig nævne afdøde Folketingsmand Pitzner, men ingen har vel for øvrigt været saa udholdende i denne Sag som jeg. Jeg har gennem de 24 Aar, jeg har været Medlem af dette høje Ting, mange, mange Gange rejst dette Spørgsmaal og stillet Krav om en Nyordning, sidste Gang under Finanslovbehandlingen i Fjor.

Denne stadige og stærke Kritik har imidlertid aldrig — i hvert Fald ikke fra min Side — været rettet mod nogen Minister og heller ikke mod Centraladministrationen, det har udelukkende været en Kritik af Systemet, og det er ogsaa det, som det er galt med. Kritikken medførte da ogsaa, at der den 19. Juni 1924 blev nedsat et Udvalg til at tage Spørgsmaalet om Statens Bygningsvæsen op til Behandling. I dette Udvalg havde 2 af Statens Bygningsinspektører og Formanden for Akademisk Arkitektforening Sæde, saa det maa siges, at Arkitektstanden var stærkt repræsenteret. Udvalget afgav Betænkning den 2. December 1929, og Betænkningen blev omdelt til Rigsdagens Medlemmer og var saaledes Offentligheden bekendt. Den 13. December samme Aar blev der nedsat et andet Udvalg, angaaende Administrationen af Statens Ejendomme. I det Udvalg sad en af Statens Bygningsinspektører, en af Søværnets Bygningsinspektører og en Arkitekt, altsaa ogsaa tre Arkitekter. Daværende Indenrigsminister Hauge var Formand for dette Udvalg i to Aar, og da det ærede Medlem Hr. Krag blev Indenrigsminister, overtog han Formandsskabet, til Betænkningen blev afgivet. Dette sidste Udvalg afgav Betænkning i 1930. Betænkningen blev trykt, men den blev al-